Trên th□ gian này có vô cùng các chuy□n đi. Nh□ng chuy□n đi đo chi□u sâu c□m xúc, nh□ng chuy□n đi đo th□i gian qua s□c màu c□a lá, nh□ng chuy□n đi v□i vã, nh□ng chuy□n đi th□m l□ng, nh□ng chuy□n đi đ□nh h□□ng đ□ ta h□n ngày v□ và c□ cu□c ra đi không ng□ đ□n đ□ r□i xa xa mãi....và r□t nhi□u nh□ng chuy□n đi mà ta không th□ hi□u h□t đ□□c chân t□□ng …Xin b□ ng□ câu h□i vì sao….

- Sáu m□□i năm m□t đ□i ng□□i, 60 năm cho m□t ngôi tr□□ng đ□ cho ta, cho b□n tr□□ng thành h□n, s□ng h□t mình và tr□n v□n v□i cu□c đ□i h□n. Đ□n m□t khi nào đó, ta không còn đ□m tu□i b□ng mùa xuân thì ch□ng có gì ph□i nu□i ti□c. Tr□□ng THPT Sào Nam tròn m□t đ□i ng□□i, m□t quãng đ□i không có chút ngh□ ng□i đ□ luôn h□□ng v□ phía tr□□c. Và sâu th□m h□n, 60 năm c□a m□t ngôi tr□□ng đã ch□ng ki□n cho h□ng hà nh□ng cu□c ra đi ... c□a Th□y, c□a Trò, c□a các mùa ph□□ng vĩ đ□ t□ng đêm bao tâm h□n v□n c□ hoài v□ng v□ ngày x□a. Bao th□ h□ h□c trò ra đi t□ c□ng tr□□ng đóng m□ d□c không gian và hình nh□ t□t c□ đ□u mong có ngày quay tr□ l□i… đ□ đ□□c nhìn, đ□□c xem có còn gì sót l□i trên t□ng ô c□a s□.... Nh□ng h□n ghi d□u tích có còn không khi Tr□□ng m□i ngày m□i đ□i m□i. Ch□c ch□n m□t đi□u r□ng, s□ thay đ□i theo chi□u h□□ng tích c□c này ai ai cũng mong mu□n. D□u r□ng hàng xà c□ th□ng t□p, s□ng s□ng d□n l□i vào khu n□i trú ch□ng ch□t các bút tích c□a l□p l□p h□c trò đâu còn n□a nh□ng m□i khi quay v□ ta v□n c□ l□t lây. D□u r□ng khu c□ khí gò hàn, khu tr□i m□c ng□n ngang ng□n dài g□ t□p, khu chăn nuôi và c□ h□ cá rô phi, trám c□ đã thay vào khu th□ vi□n, nhà đa năng nh□ng r□i m□i khi quay v□, ai cũng b□i h□i nh□ l□i chuy□n ngày x□a... Thôi thì c□ đ□ nh□ng chông chênh n□i bu□n tu□i m□i l□n trong ngôi tr□□ng này luôn s□ng mãi theo kí □c th□i gian...

- Đ□c bi□t h□n, đ□i v□i nh□ng ai đã t□ng là c□u h□c sinh, là c□u giáo viên, thì ngôi tr□□ng này càng đ□ l□i trong tâm không bi□t bao nhiêu đi□u đ□ nói.
Khi r□i xa th□i trung h□c, thi□t nghĩ ngoài s□ đam mê ngh□ nghi□p thì cũng có s□ l□a ch□n xu□t phát t□ ch□ ch□ mu□n s□ an yên đ□ mong cu□c s□ng không nhi□u đ□i thay, ch□c vì l□ đó mà nhi□u ng□□i ch□n ngh□ giáo trong đó có c□ tôi.

Cu□c chia tay r□ng ng□i s□c ph□□ng đ□ r□i tr□□ng sau khi t□t nghi□p, bao cô c□u h□c trò đã ch□n ngành s□ ph□m đ□u mong ngày quay l□i tr□□ng x□a, đ□ m□o mu□i xin nói lên r□ng bây gi□ mình là đ□ng nghi□p c□a các Th□y Cô. Đ□ cùng các Th□y Cô ch□p bút kh□i hoàn cho ngôi tr□□ng có b□ dày thành tích càng v□□n cao h□n. M□t chuy□n đi □□m m□m đ□ ngày tr□ l□i đ□y □p nhi□t huy□t cho ngh□ mình ch□n. Nh□ng r□i đâu ph□i cái gì mong cũng thành th□c. L□p tr□ chúng tôi t□t nghi□p s□ ph□m vào đ□u nh□ng năm 90 □ th□ k□ tr□□c v□i nhi□u khó khăn c□a ngành giáo d□c nên không th□ v□ công tác t□i tr□□ng. Cu□c ra đi mong ngày v□ không to□i, thôi thì đi đâu cũng d□y và s□ nuôi □□c nguy□n quay v□. Có khi đi xa th□i non d□i,l□i là m□t s□ tr□i nghi□m cho mình tr□□ng thành h□n r□i m□t ngày quay v□ ta t□ tin đ□ng trên b□c gi□ng.

- Và chúng tôi cũng đã v□, dù có ph□n mu□n, v□ v□i ngôi tr□□ng đã d□□ng nuôi bao □□c v□ng th□i trai tr□. Các Th□y Cô m□t th□i d□y b□o chúng tôi, bây gi□ v□n căng đ□y nhi□t huy□t thì không l□y lí do gì mà h□u sinh nh□ chúng tôi l□i không ph□n đ□u. T□t c□ đã t□o cho ngôi tr□□ng này m□t th□□ng hi□u v□ ch□t l□□ng giáo d□c không m□t ai có th□ ph□ nh□n. Và c□ th□ khúc nh□c ve s□u m□i h□ đi qua,đ□ng l□i d□ âm th□□ h□c trò trong t□ng l□p h□c nh□ đ□ l□i trong tôi và các đ□ng nghi□p v□n là h□c sinh c□a tr□□ng nh□ng tháng ngày luôn đong đ□y c□m xúc v□ ni□m t□ hào đ□i v□i tr□□ng x□a. Yêu mãi ngôi tr□□ng này đ□ quê h□□ng luôn trong mi□n kí □c, th□□ng mãi ngôi tr□□ng này đ□ cho ta luôn l□n d□n và tr□□ng thành h□n theo t□ng năm tháng.

- Nh□ng bây gi□ l□i m□t l□n n□a, có đôi ng□□i l□i vi□t ti□p cu□c chia tayl□i là nh□ng chuy□n đi không ng□ đ□n và có còn k□p đ□ quay v□ không tu□i ngh□ đ□m không đ□ trên năm đ□u ngón tay? Đi cũng là đúng và □ l□i cũng là đúng nh□ng r□i sao cũng th□y lòng lâng lâng khi r□i xa n□i mà mình đã g□n bó g□n n□a đ□i ng□□i. Ph□i bi□t làm sao khi ph□ n□ chúng tôi v□n c□ còn đông c□ng trong l□i mòn an ph□n c□a ng□□i Á Đông. Th□ là l□i bu□n, là ti□c nu□i m□t khi ta càng l□n tu□i, ta càng không thích s□ đ□i thay. Sáu m□□i năm m□t đ□i ng□□i, sáu m□□i năm m□t mái tr□□ng đã vi□t lên bao cu□c chia ly mà không ai không day d□t. Đi v□n c□ đi, th□i gian ch□y qua t□ng g□c ph□□ng, b□ng lăng tím… l□ng l□ góc sân tr□□ng đ□ đ□ nói lên đi□u son s□t. R□ng ai □i, không th□ quên l□i v□ ch□n cũ. Sáu m□□i tu□i, tr□□ng v□n ng□i khát v□ng tu□i đôi m□□i. Bao th□ h□ h□c trò luôn mãi tri ân cùng các Th□y Cô, nh□ng con ng□□i □ l□i ti□p t□c vi□t nên l□i c□a gió đ□ đ□ cho tr□□ng tr□ v□ng v□i th□i gian. C□m □n nh□ng đ□ng nghi□p, nh□ng Th□y Cô t□ các mi□n đ□t n□□c đã v□ n□i đây, ch□n ngôi tr□□ng này làm n□i c□ng hi□n. Th□ là các cu□c ra đi trong sâu th□m tâm h□n đ□u tr□c □n ít hay nhi□u đi□u có nghĩa. B□n và tôi, ng□□i đi k□ đ□n, d□u r□ng mình không th□ l□a ch□n nh□ng m□t khi đã là đ□nh m□nh thì ph□i s□ng m□t đ□i cho đúng đ□o. Đ□ r□i k□t thúc cu□c ra đi nh□ ph□□ng h□ng… cháy h□t mình tĩnh l□ng, nh□ nhàng r□i…

NGUY□N TH□ VÂN